

Una família busca a Castelló un soldat desaparegut l'any 1939

No se sap res de l'arenyenc Salvador Ramon des de finals de la guerra

CASTELLÓ D'EMPÚRIES
MAIRENA RIVAS

Els records que té l'arenyenca Maria Esperança Ramon del seu pare són molt difusos. La dona ara té 73 anys i en tenia uns quatre o cinc quan el va veure per última vegada, a Castelló d'Empúries. Aquesta ubicació geogràfica és l'única dada de què disposa Maria Esperança Ramon per trobar el seu pare, Salvador Ramon Castañer, que va participar a la Guerra Civil espanyola com a soldat del bàndol republicà. No sap si és mort o bé si és viu, tot i que es decanta per descartar aquest últim extrem, perquè l'home tindria ara 101 anys.

Els jutjats d'Arenys de Mar han obert un expedient per aconseguir la declaració de defunció de l'exsoldat. En l'oficina que tramita la recerca de

desapareguts de la Generalitat de Catalunya, també hi figura el nom de Salvador Ramon Castañer.

Cosir per pagar la pensió

Maria Esperança Ramon era molt petita quan anava, acompanyant la seva mare, a veure el seu pare, que estava en un batalló a Castelló. "Recordo que hi havia una plaça molt gran, on feien el ranxo. El meu pare ens donava a nosaltres dues la seva ració", relata la filla, que també té molt present la pensió en què s'allotjaven la seva mare i ella, malgrat que no recorda com es deia: "Només sé que la meva mare hi cosia, per poder pagar la nostra estada."

Un dia, a les acaballes de la guer-

ra, l'any 39, mare i filla van fer el viatge d'Arenys cap a Castelló per fer una nova visita al pare. Però, per a sorpresa de les dues, ja no l'hi van trobar. "A Castelló, no hi havia cap soldat, ni tampoc no vam trobar ningú que ens pogués informar cap a on havien marxat", lamenta Maria Esperança Ramon. Mai més, des de llavors, no ha sabut res d'ell.

La mare de Maria Esperança va morir jove, amb 45 anys, després d'haver viscut una vida marcada pel neguit i l'angoixa de no tenir cap notícia del seu marit desaparegut. La filla de Salvador Ramon ha recuperat la recerca que havia iniciat la seva mare, però tem que serà infructuosa. Confia poc que algú pugui facilitar alguna dada fiable que ajudi a saber què se'n va fer, de Salvador Ramon,

però no es tanca a res. De fet, aquest setmanari pot servir de vincle entre Maria Esperança Ramon i les possibles referències que algú pugui aportar sobre aquesta desaparició. Maria Esperança Ramon només conserva una fotografia en què apareix el seu pare. És la del dia del casament i creu que difícilment pot ser útil per a la recerca.

Abans que esclatés la guerra civil, Salvador Ramon Castañer treballava en una empresa tèxtil d'Arenys de Mar. Tot i dedicar-se professionalment al gènere de punt, el que més li agradava era la mecànica, tal com recorda la seva filla. És curiós el fet que ni tan sols a Arenys de Mar, diu ella, no hi ha constància que Salvador Ramon Castañer hagués marxat mai a la guerra.